

NOVI SLOV. ŠTAJERC

IZ NARODA ZA NAROD.

„Novi Slovenski Štajerc“ izhaja vsakega 10., 20. in 30. v mesecu. — Naročnina za celo leto 2 K, za pol leta 1 K, za četrť leta 50 vin; plačuje se naprej. — Posamezna šteť 6 v. Oznanila po dogovoru. Denar in reklamacije se pošiljajo na: Upravništvo „Novi Slovenski Štajerc“, v Ljubljani. Dopisi pa na: Uredništvo „Novi Slovenski Štajerc“ v Ljubljani.

Našim bralnim in izobraževalnim društvom v pouk in ptujskemu »Štajercu« v odgovor.

Bralna društva so navadno nastanjena v šoli, kjer imajo tudi svoje knjižnice. Ustanovitelji bralnih društev priskrbijo povsod, kjer ni drugih prostorov, dovoljenje, da se sme en razred šolskih prostorov rabiti za bralno društvo, ko ni pouka. Torej imajo bralna društva popolno pravico prirejati v šolskih prostorih vedno, ko ni pouka, svoje občne zборе, poučna zborovanja, glediške igre in se shajati ter čitati v teh prostorih. Kratiti vam ne more in tudi ne sme nihče te pravice, najmanj pa ptujski »Štajerc« in njegov urednik, ki že sam ne ve, kaj prav za prav hoče. Javne prireditve je treba le okr. glavarstvu primerno naznaniti in sicer: 1) prireditelja, 2) predmet, 3) čas, 4) kraj. Za glediške igre je treba dovoljenja od namestništva, torej od deželne oblasti. Če je igra dovoljena, sme jo bralno društvo igrati kolikokrat hoče, samo vsikdar je treba prireditev naznaniti okr. glavarstvu. Glavarstva *prosimi doroljenja* ni pravilno in tudi ni potrebno, potrebna je le *naznanitev*. Vedno se obrnite na uredništvo katkega lista ali pa na osebo, ki društveni zakon pozna, če ste si na nejasnem, kaj bi storili. Naši »Štajerčijanci« lazijo okrog kakor vohuni in naznanijo vsako malenkost, zato je treba previdnosti. Sedaj pa še nekaj o pisarenju, hujskanju in ovaduštvu ptujskega »Štajerca« v tej zadevi. Temu listu in njegovemu uredniku ni prav, če se kmetsko ljudstvo izobražuje, da čita in se včasih tudi malo veseli in raduje pri poštenih veseleah po svojem težkem delu.

Uredniku Linhartu sploh ni nič prav. Jezik zna brusiti kakor njegovi predniki, govoriti in zapeljevati zna mogoče še malo bolje, toda ljudem res koristiti, tega ne zna in noče. Njegov pregovor je: »Kjer mi je dobro, tam je moja domovina.« Bil je pri social-demokratih, a zapustil jih je in še bolj oni njega, prišel je s trebuhom za kruhom v Ptuj, da vodi po komandi Ornigovi kmete za nos, toda niti najhujši in najnestrpnejši Nemci: vsenemška stranka ga ne mara in z zaničevanjem zavrača njegovo početje. In naš kmet, zaveden, pošten slovenski kmet naj bi se dal voditi in naj bi se dal svetovati od takih ljudi, ki se vdinjaje vsakemu!? Ne, nikdar ne. Človek, ki v enem letu dela pri socialdemokratih in hoče zastopati koristi tovar-

niškega delavstva, drugo leto pa se dobrika in se hlina, da dela za slovenskega kmeta, človek, ki govori en dan na takozvanem kmetskem shodu, drugi dan pa se vdeleži in govori pri zborovanju meščanov, človek, ki hinavsko zavija oči, da ni proti veri, a svoj list odpira in daje v službo protestantovskim, brezverskim nemškutarskim mestjanom, tak človek ne more biti dober svetovalec našemu ljudstvu. Uredniki ptujskega »Štajerca« so hodili pijani, prav ponesnaženi okrog, iskali in obetali so denar za vsako ovaduštvo in obrekovanje, poleg pa ginjeno izjavljali: »Moramo tako delati, ker smo za to plačani.« Ptujski »Štajerc«! reči da je to laž in imenovali ti bomo osebe in kraje, kjer se je vse to godilo. Časopis, ki ga pišejo taki ljude, gotovo nič vreden ni. Ptujski »Štajerc« brani meščane in nemške uradnike, previdno zakriva njih sovražno mišljenje proti kmetskemu ljudstvu, blati vsakega zavednega Slovenca naj bo kmet, trgovec, odvetnik, učitelj ali duhovnik, če si le upa braniti pravice našega materinskega jezika. To je vse delo, to je vsa »korist« ptujskega »Štajerca«, drugzega še ni storil.

Še nekaj! Surovosti je razširjal in povspešaval potem pa hinavsko poročal: »To so prvaški sadovi.«

Tuje besede v jeziku.

Slovenecem se včasih sponaša, da imamo mnogo tujih besed.

Res je, ljudstvo jih govori, posebno v bližini nemških mest. Toda večinoma pozna ljudstvo tudi prave domače slovenske besede. Vsak otrok ve, da je slovenska beseda *krojač*, ne žnidar, da je cimerman *tesar*, šlosar *ključar*, tišler *mizar*, šoštar *čevljar*, tauššajn *krstni list*, šuldšajn *dolžno pismo*, itd. Naše ljudstvo ima nekaj takih nemških besed, ki jih je čulo v nemški pisarni, ali so mu jih vtepli nemški sodniki na sodišču, ali pa ki so jih prinesli vojaki in rokodelci. Nam pa vseh teh tujih besed ni treba.

Če nam sponašajo Nemci te besede, pogledjmo še malo mi k njim.

Garten pravijo Nemci ogrado, vrtu. Ograd je beseda, ki izvira od *graditi*, ograditi. Ker je tak prostor ograjen, zato se mu pravi ograd. Tudi beseda *grad* je istega izvira in od Slovanov so si izposodili Nemci besedo *Garten*, *Gart*.

Bäcker, *backen*. *Peči* je slovanska beseda. Slovenci so bili od nekđaj poljedelci, ki so prej znali *peči* kruh,

kakor stari Nemci, ki so bili bolj divji lovci, a ne poljedelci. Slovenci imajo besede *pek, peč, pečar, pečenka* in od Slovanov imajo Nemci svojo besedo *beck, bäcker, »Bäckermeister«* Ornig, pomni to!

Grab, Graben. Slovenci imajo besede grebsti, grabati, grabljati, grablje, grabiti, grob, in od njih so izposodili Nemci besedo *Grab* (grob) in *Graben* (graba, jama).

Seđlo prihaja od besede *sedeti*, in od Slovanov so si izposodili Nemci svojo besedo »*Sattel*«.

Od Slovencev so si izposodili Nemci besedo »*Tal*«, dol, dolina.

Ravno tako so našli pri nas besedo *del* (delati, razdeliti; vsaki kos razdeljene stvari je *del*) in so si jo presadili na nemško »*teil*«.

Beseda *Weib*, žena, baba ni nemška. Baba je prava stara slovenska beseda. Nemci pravijo tudi »*Babn*«.

In takih besed imajo Nemci vse polno in jim tega ne očitamo. Jeziki so ravno kakor silje. Eno silje raste poleg drugega in marsikatero zrno se zateka od njive na njivo. Ljudstva prebivajo drugo poleg drugega in se učijo drugo od drugega.

Molčite torej, dragi sosede. Rajši premišlujte, kako bi rekli *klopoteu* po vašem jeziku.

Kratka zgodovina slovenskega naroda.

(Pavel Poljanec.)

Uvod.

Dragi bralec! Če srečaš na cesti po dolgem času spet svojega znanca, stisneš mu roko in vprašaš ga takoj: »Kje si bil? Kaj si delal? Kako se ti je godilo?« Pripoveduješ mu tudi, kar si doživel ta čas ti. Glej, kakor ti in tvoj znanec, tako ima vsak narod, torej tudi slovenski narod svoje življenje, svojo zgodovino. Ali poznaš zgodovino svojega naroda? Poznaš razne vesele in žalostne trenutke v življenju svojih prednikov, ki so govorili tudi mili slovenski jezik?

Skozi teden se trudiš in orješ in mogoče si naveltel na kak kamen ali opeko z napisom, katerega ne razumeš. Nehote se vprašaš: Odkod je to prišlo semkaj? Oziraš se po žitnih ravninah in strmih gričih in zagledaš tu in tam močne gradove ali pa sive razvaline. Špominjaš se, kako verno si kot otrok poslušal razne pripovedke, da so bivale tamkaj zaklete kraljične, in da še sedaj čuvajo strašne kače ogromne zaklade. Sedaj maješ z glavo in ne verjameš tega, a vendar ne veš, kako so nastali ti gradovi na Slovenskem in kdo je bival v njih. Greš v bližnje mesto in slišiš večinoma govoriti nemški. Vprašaš se pač: kako je to, a odgovora ne veš. Pobožno hodiš v domačo cerkev in zapupno moliš Boga ter slišiš pri maši latinske molitve. Odkod? se vprašaš, a odgovora jasnega ne dobiš.

Vse to in še marsikaj ti bo povedal in razjasnil »*Novi Slov. Štajerc*« v »*Zgodovini slovenskega naroda*«. Čitaj jo pazljivo in premišluj, kaj vse so trpeli tvoji pradedje, kako so tuji narodi tlačili Slovence, toda uničiti jih niso mogli.

Ozri se naokrog na lepe slovenske polja, kjer valovi po leti žitno klasje kakor morje, glej žlahtne vinske gorice, glej široke šumeče gozdove in konečno upri svoj pogled v nebotične gore, kjer se že lesketajo svitli solnčni žarki, ko počiva še mirna dolina: to je tvoja

slovenska zemlja, to je tvoj dom, kjer odmeva že stoletja in stoletja lepa slovenska pesen in sladka slovenska materinska beseda črez hrib in plan. To lepo tvojo domovino so branili in napojili često tvoji predniki s svojo srčno krvjo in jo ohranili tebi kot sveto dedščino. Spoznavaj, ljubi in brani jo tudi ti in zapusti jo še bolj čislano svojim potomcem!

Prvi del.

Kdaj so prišli Slovenci v svoja sedanja bivališča.

Ne vemo zanesljivo, a najbrž iz evropskih pokrajin, kjer se razprostira sedaj obširno rusko cesarstvo, priselili se se med letom 560—590 po Kristusovem rojstvu Slovenci v dežele, kjer prebivajo še sedaj. Okrog leta 600 je bilo naseljevanje že končano. Ker pišemo sedaj že leto 1907. je iz navedenega razvidno, da živijo Slovenci v sedanji svoji domovini že nad 13 sto let. Po pravici lahko trdimo: mi sedaj živimo Slovenci smo že približno petinštirideseti rod, ki imenuje sedanjo svojo domačijo svojo last. Pač upravičeno trdimo, da imamo do teh krajev več pravice kakor kakšen pri-tepenec, ki je prišel k nam komaj pred par leti, pa bi že rad zasmehoval in preganjal naše slovensko ljudstvo in mu gospodoval.

Kdo je prebival pred nami v teh krajih?

Nekaj let pred Kristovim rojstvom prišli so v naše kraje Rimljani, tako imenovani po svojem glavnem mestu Rim ali Roma, in podjarmili prvotne prebivalce. O teh prvotnih prebivalcih nam je znano le toliko, koliko poročajo o njih razni rimski pisatelji. Sami niso pisali. Njih imena: Panonci, Noriki, Veneti, Iliri i. t. d. so nam ohranjena, ker so po njih imenovali Rimljani svoje pokrajine.

Na večih krajih slovenskih dežel nahajajo se še dandanes kamenite plošče z rimskimi napisi, izkopljejo se celi grobovi in celo podrtine hiš. Tudi šestero ali pa četirivoglata opeka z vtisneno rimsko številko ni redka. To vse so večinoma ostanki rimske dobe v naših krajih. Posebno v Ptuj, Celju, pa tudi Ljubljani in drugod imamo take spomenike. Visoki, velikanski kamen, katerega je v zemlji najmanj 1½ metra, na glavnem trgu mesta Ptuj, je naprimer spomenik imenitnega rimskega stotnika. Sploh je bil Ptuj — Poetovio — v rimskih časih največje mesto na sedanjem Štajerskem. Imel je 50—100.000 prebivalcev. Tudi Celje — Celeja — je bilo zelo znamenito rimsko mesto.

Rimljani so vladali in gospodarili v naših krajih približno do leta 476. po Kr. Napravili se veliko dobrih in močnih cest, po katerih so hodili pozneje še dolgo drugi narodi, ki so Rimljane premagali, tudi Slovenci so rabili še dolgo te ceste. Cvetelo je poljedelstvo in trgovina. Rimljani so med drugim v naših krajih prvi sadili vinsko trto.

Kam so zginili Rimljani in druga ljudstva?

Kam so minili Rimljani in razna druga ljudstva iz naših krajev, da ni drugega sledu po njih kakor izkopane plošče, kameni, denar, orodje, posoda in grobovi?

Za Rimljane so prišli hudi časi. Iz Azije so prihrumeli divji narodi čez današnjo Rusko, Ogrsko v

Italijo (na Laško). Okoli leta 400 po Krisovem rojstvu je tukaj že vse vrelo. Najhujši so bili Huni pod groznim kraljem »Atilom« ki se imenuje še dandanas »šiba božja«. Atila je živel še okoli 450. po Kr. V tem divjanju in preseljavanju narodov so se zgubili Rimljani v naših krajih ali pa so spet podivjali med divjaki, deloma pa so se tudi izselili v Italijo.

Tudi Huni so izginili. Za njimi so prišla druga divja ljudstva, ki so tudi naglo izumrla, ker niso imela miru in so živela v večnem boju. Bili so to Goti in Langobardi. Zadnji so se preselili v Italijo in še sedaj se imenuje po njih velik del gornje Italije »Lombardija«.

Stari pisatelji nam ne morejo določiti vedno natančno, kdaj in kako so se selili ti narodi. Pa saj nas to tudi ne zanima. Ni treba vedeti za vsako divjo četo, ki je šla z ognjem in mečem po sedaj naših dolinah.

Okoli leta 570 je prišlo na avstrijske tla novo ljudstvo, *Obri*. Istočasno z *Obri* tudi *Slovenci*. (glej vprašanje 2.)

(Dalje prihodnjič.)

Domače novice.

V **Mariboru** je umrl dne 1. marca g. Jožef Šac, nadučitelj v pokoju. Devetdesetletni starček bo še pač marsikteremu Kamničanu v dobrem spominu, kjer je celih 28 let podučeval kot nadučitelj. Saj so vsi sedanjí že tudi osiveli posestniki Kamnice, Rošpoha, Lajtersperga, Bresternice in Jelovca dobili prvi pouk od tega prijatelja mladine. Bil je g. Jožef Šac neodmorno delaven, vnet za očetovsko vzgojo svojih učencev, vzor učitelja. Njegovo seme, vloženo v mlada srca, ostalo je le redko brez dobrega sadu. — Žal, da ima zdaj v Kamnici tako neprimerne — naslednike. — 56 let svojega življenja posvetil je učiteljskemu delu. Pogreba se je udeležilo tudi več njegovih nekdanjih učencev. Bila mu lahka zemljica!

Kdo hoče imeti lastno hišo v Mariboru ali v okolici, naj pristopi k delavski stavbni zadrugi »Dom« v Mariboru. Ta slovenska delavska zadruga je imela dne 10. t. m. prvi občni zbor. Predsednik dr. Rosina je razložil lep razvoj zadruga, ki je v prvih mesecih že postavila 3 hiše delavcem. Delavci je odplačujejo za zelo ugodnih pogojev. Zadruga ima velikansko bodočnost in pomen za okrepitve slovenstva v mariborskem okrožju. Delavci in uradniki postajajo tako hišni posestniki. Vprašajte za pogoje in pristopajte!

Na belo nedeljo v Maribor na veliko Gregorčičevo slavnost! Dan 7. aprila posvetimo spominu slovenskega pesnika Simona Gregorčiča. Slovenska čitalnica priredi tega dne s pomočjo vseh narodnih društev veliko slavnost v Narodnem domu. Velikanski pevski zbor bo pel Gregorčičeve pesmi, deklamacije, pevske in godbene točke se bodo vrstile. Slavnostni govor govori g. dr. Rosina. Na belo nedeljo v Maribor!

Ptujčani so imeli 15 fantov za vojaški nabor. Potrjeni so pa celi trije.

Ptujski okraj je imel na naboru 962 fantov, izmed katerih jih je potrjenih 207.

Ormoški okraj je dal 322 fantov, potrjenih pa 72. V rogaškem okraju so nabori po veliki noči.

Štajersko deželno gospodarstvo je slabo. Za leto 1907 bo primanjkljaja skoro 2 milijona kron (1,811.081).

Vse mogoče reči podpirajo in zvišujejo plače, kmet-skemu ljudstvu pa seveda počasi direktni in indirektni davek. To je nemško gospodarstvo!

Žejo namesto ognja gasi največkrat nemškutarsko gasilno društvo v Rogateu. Vsak čas je namreč po nemških listih poročilo o »kneipah«, po slovensko rečeno: o popivanju. in taka društva dobijo iz deželnega gasilnega sklada največ podpor, naša slovenska gasilna društva na kmetih pa prav malo. Opozorjamo naša društva, naj se pridno oglašajo pri deželnem odboru za podpore. Prošnje vlagajte po svojih deželnih poslancih!

Špilfeld. Tukaj se je pripetila dne 7. t. m. pred 7 uro zjutraj velika nesreča. Ljudstvo je razburil in prestrašil nenadoma silen pok in sunek. V sušilnici tukajšnje smodnišnice se je užgalo približno 600 kg. smodnika. Dva delavca je vrglo daleč po zraku. Eden je bil takoj mrtev, drugi pa je umrl kmalu vsled težkih telesnih poškodb. Le temu, da je bilo še rano, je pripisovati, da ni tirjala nesreča več žrtev. Pok se je slišal kot votel grm nad 30 km. naokrog. Okrog sušilnice je vse opustošeno.

Kako je pravo ime Kamnice pri Mariboru? Slovenški listi pišejo »Kamnica«, ptujski »Štajerc« je iztuhtal »Gams«, župan v Bohovi pa piše »Kamnitz«. Ali je iznašel kdo še kaj? Ptujski »Štajerc« misli, da je našel z imenovanjem »Gams« in »Neuhaus« i. t. d. drugo Kolombovo jajce, pa je le grd smrdeč nemškutarski klopotec ali žlaprtek. Domačini pravimo od začetka le »Kamnica«.

Sevnica. Cesar je potrdil izvolitev g. Mihaela Starkla kot načelnika in g. Franca Simončiča kot podnačelnika sevnškega okrajnega zastopa.

V Brežicah imajo Nemci »Deutsches Heim.« Dvorane pa si ne upajo dati protestantom za božjo službo, ker se bojijo, da bi zvedeli o tem Slovenci in bi se začeli ogibati te hiše. To je zopet nov dokaz, kako slabo si stojijo Nemci v Brežicah in da niti »Deutsches Heim« ne bi mogel izhajati brez Slovencev.

V Polzeli so slovenski volilci sijajno zmagali in odbili naskok združenih Nemcev in nemškutarjev. Živel zavedni možje!

Koroško.

Koroški Slovenci postavijo svoje kandidate za državnozborske volitve po veliki noči pri občnem zboru »kat. polit. in gospodarskega društva na Koroškem« v Celovcu.

V Celovcu se je pritoževal pri občinski seji odbornik Keuschnig (Kevšnik) črez grdo in pohujšljivo obnašanje učencev rokodelske šole. Klical je na pomoč policijo in učitelje, ter zahteval naj ti storijo svojo dolžnost. No, torej niti v glavnem mestu nimajo reda in ne morejo naučiti Nemci svoje mladine dostojnega in poštenega vedenja, pa trobijo v svet, da hočeje vse Slovence tega naučiti. Mi svetujemo sledeče: najprej popravite sami sebe, kajti toliko nesramnosti in ostudnosti se ne sliši kmalu v katerem mestu kakor ravno v Celovcu po nemških kavarnah in gostilnah. Potem vzgojujte svojo mladino in videli boste, da imate ne *pometati* ampak kar *kidati* toliko nesnage pred svojim

pragom, da vam ne bo preostajalo časa misliti na druge, ki so desetkrat boljši od vas.

Zopet zmaga Slovencev na Koroškem. V obsežni občini Brdo pri Šmohorju so 26. febr. zmagali v tretjem in drugem razredu zavedni slovenski kmetje. V prvem razredu sta jim še manjkala dva glasa. Od 320 volilcev jih je prišlo na volišče 260. Slava koroškim zavednim volilcem!

Ptujski „Štajerc“ na Koroškem. Tega obrekljivca berejo redki nemškutarski poštarji, nekaj učiteljev in par drugih odpadnikov. Vsiljujejo ga nemški pristaši našim ljudem, a s slabim uspehom. Če ne bo dobil Linhart drugod več norcev, ki mu bodo verjeli in njegov list naročili, bo si moral na drugi, bolj pameten način svoj kruh služiti.

Dopisi.

Iz ptujske okolice. Mrzla zima je bila letos, da je drevje pokalo, a Ornigovi dninarji in cestarji so morali kopati ves čas in cesto kvariti za jame, kjer misli Ornig nasaditi ob okrajnih cestah iz Spuhelj do Borovec in od Spuhelj do sv. Marka novo sadno drevje. Je že prav, da se sadijo drevesa v primerni razdalji ob okrajnih cestah, tako da ne trpijo posestniki njiv škode od prevelike sence, toda drevje je treba oskrbovati, treba ga je gojiti. Saditi se morajo primerne vrste. Kar pa pusti Ornig delati sedaj, to je v škodo, samo škodo in pa da se izmetava denar. Letos je postavil v okrajni proračun 1000 kron za novo nasajanje, a kaj je pri nasajenih sadnih drevesih? 178 so jih ogledali zajci od Moškanje proti Ptuj, a okraj trpi vso škodo. Drago je bilo nasajevanje, drago večletno poletno zalivanje draga drevesa sama, kvarila se je cesta, a uspeh? — vse skupaj so vsled vnemarnosti, vsled površnega in zanemarnjenega Ornigovega gospodarstva uničili zajci. Spet so zapravljeni tisočaki, a ptujski »Štajerc« bo spet hvalil »napredno, za kmete koristno« Ornigovo gospodarstvo. Stokrat bolje bi bilo, da bi se za ves denar kupila za ptujsko polje pripravna sadna drevesca in razdelila med kmete, kakor pa da se tako brezvestno izmetava okrajni denar. Ni čuda, da je moral Ornig doklade zvišati. Kmeti so volilci v veleposestvu, pomislite vendar enkrat in ne volite več Orniga in njegovih pristašev! Gre se za vašo korist in vaš denar, gre se za korist stotine in stotine vaših sobratov kmetov trginov!

Kopališče Slatina. Naša občina, ki se je pred nekaj leti ločila od slovenske okolice, je že zdaj tako bogata, da lahko podpira z denarjem celo ptujskega »Štajerca«. Te dni je namreč gosp. Ludvik Miglitsch, stavbinski podjetnik, govoril jako na srce v občinski seji zbranim očetom, da ptujski Štajerc trpi na hudi jetiki, ker mu manjka denarja, da je ta list jako koristen (!?) za naše ljudstvo in da je vreden, da ga tudi občina kopališče Slatina podpira. In res: Dovolili so ptujskemu »Štajercu« 40 kron podpore.

Mi pa vas, občinski očetje, vprašamo: Ali je občina že plačala svoje dolgove — okrog 100.000 K, — ki se jih je našla v kratkem času, odkar je sama za se? Kolikor nam je znano, še ne. — In vendar imate denar za podpiranje najpodlejšega in nam Slovincem

najškodlivejšega lista, kakor je »Štajerc«!? Kako pri-
demo mi Slovenci, ki moramo biti zraven v tej občini, do tega, da bi plačevali občinske doklade za list, kateri je nam sovražen, ki ima namen: uničiti in zatreti narodno mišljenje med Slovenci? To je nezaslišana krivica! *Mi odločno ugovarjamo zoper tako brezvestno in krivično gospodarstvo v občini.*

In vi g. Miglitsch, ste se bahali, da sami plačujete 10 »Štajercev« in jih delite med slovenske delavce. Da, vemo, da jih delite, — *namesto plačila.* Vaši delavci grejo v soboto večer s Štajercem in — pogosto tudi s praznim žepom domov. Na plačilo morajo čakati nekateri leta in leta, predno se vam poljubi poravnati z njimi račun. — Plačajte rajši redno svoje delavce, to jim bo več hasnilo kakor pa vaš »Štajerc«. — Ali vam ni dosti, da vam prodajo delavci svoje telesne moči za revni zaslužek, vi hočete v njih zamoriti tudi narodno zvest s hinavsko-priliznjenim Štajercem!? — Dolgo smo potrpeali in mirno gledali krivice, ki se nam gode v novi očetini; zanaprej ne bomo več! Vsako krivico bomo brez usmiljenja postavili pred sodni stol javnosti, naj svet ve, kakšne nemškutarje imamo na Slatini.

Žabjak pri Ptuj. Kdo je pri ptujskem »Štajercu« poštenjak? V števil. 8 imenovanega lista napada nek dopisnik našega župana Brumena in pravi o svojem naročniku Antonu Kekecu: Mož je poštenjak od pete do glave, čeprav ne trobi v prvaški rog. Predno trdim o kom, da je poštenjak od pete do glave, moram natakati vedeti, da je resnica. A ravno pri Kekecu to ni čisto res. Kekec ima pridno ženo in lepo deco, a lazi še za drugo žensko na Hajdini okrog. Tam so bo vsled Kekičevih obiskov že kmalu drugič »peč podrla«. Ali je to pravo poštenje? No, pa takih poštenjakov ima ptujski »Štajerc« vse polno, in če bo hotel, mu jih naštejemo. Takih mož tudi nočemo, da bi »trobili v prvaški rog«. Toliko o »poštenjakih« ptujskega »Štajerca«.

Našem predstojniku Brumnu pa v pomislek, da se naj prav nič ne briga za obrekovanje takih listov, mi smo ga volili in mu zaupamo, ker je pošten naroden župan, kakor se spodobi dobremu slovenskemu županu.

Domačin.

Iz Kozja. »Smrt zajcem« pravi marsikateri posestnik tudi v našem okraju, ko ogleduje svojo ogledano drevje v sadnem vrtu. In res je napravila ta nepotrebna divjačina pri nas neizmerno škode. Ogromno število dve-tri-štiri- in celo večletnih dreves je zajec popolnoma ogledal po pol metra visoko nad snegom. Pač čudna je pamet meščanskih in veleposestniških poslancev. Na eni strani dovoljujejo iz deželnih denarjev podpore za povzdigo sadjereje in vinarstva, na drugi strani pa sklepajo postave, da se mora divjačina čuvati in da ima zajec večjo varnost in pravico kakor ubogi kmet. Gosenice smemo uničevati, hrošče smemo uničevati, razne škodljivce moramo zatirati celo na ukaze oblastev, le našega najhujšega škodljivca: zajca se ne smemo dotakniti, ker nas lahko doleti večja kazen kakor če ubijemo človeka, a to samo za to ne, da par postopcev lahko v jeseni in po zimi tlači naše polja in krade čas Bogu. Pa hvala Bogu, s 1. aprilom tegu leta stopi nova postava v veljavo, ki je vsaj malo boljša. Prvo je, da se je poslužimo ter vzamemo to, kar so

mogli naši deželni poslanci izposlovati proti sovražnim mestjanskim in veleposestniškim poslancem, potem pa moramo začeti že misliti tudi na zboljšanje te postave in našim poslancem poročati, kaj je v postavi za kmete škodljivega.

Mrčno selo pri Koprivici. Pri nas takorekoč spimo, saj ni slišati po časopisih iz našega kraja nobenega glasu. No, pa vsaj danes nekaj malega! V kratkem se vršijo tukaj občinske volitve. Možje-volilci! Izvolimo si v odbor može, katerih nazore, dejanja in poštenost poznamo. Volimo može, ki bodo vestno in pametno gospodarili z občinskim premoženjem, ki so dobri gospodarji in zavedni slovenski narodnjaki. Kdor je kima-vec, ta ne spada v odbor zavedne kmetijske občine. O izidu volitev bom poročal. Mrčnoselan.

Politični pregled.

Štajerski deželni zbor. Pisali smo že večkrat, kako krivičen je sedanji volilni red za deželni zbor, kjer nimamo Slovinci niti $\frac{1}{7}$ poslancev, čeravno je Slovencev na Štajerskem dobra $\frac{1}{3}$. Sedaj so že vložile razne stranke, Slovinci, nemška konzervativna stranka, socialdemokrati in nemški napredni kmetje predloge za spremembo. Seveda bodo predlogi še dolgo plesnivi po volji nemških veleposestniških in nemških meščanskih poslancev v odseku, da bomo morali mi Slovinci še več časa trpeti krivico. Slovenski poslanci so vložili in utemeljevali razne koristne predloge glede varstva domače živinoreje, glede škode po divjačini i. t. d.

Občinski volilni red misli deželni zbor spremeniti tudi v toliko, da bodo občinske volitve tajne in se bo volilo po listih. Tudi je vložen predlog za spremembo volilnega reda pri okrajnih zastopih, popolnoma podoben zahtevi in razpravi, katero smo podali o okrajnih zastopih v našem listu. Pri točki o spremembi občinskega reda za mesto Ptuj je socialni demokrat dr. Saherl hudo napadel Orniga, predbacival mu goljufije in ga pozval, naj toži pri porotni sodniji. Orni je zmedeno in preplašeno odgovarjal, tožiti pa si ne upa iti. Že ve, zakaj da ne. Lani se ni upal tožiti našega lista in «Slov. Naroda», že ve, zakaj da ne! Eden svoj predlog je začel dr. Jankovič utemeljevati slovensko. Nemški poslanci so ostrmeli in začeli bežati iz dvorane. Letali so ven najbrž po pamet, a so se hitro vrnili. Na Kranjskem slovenski poslanci pripuščajo, da govorijo Nemci nemško, narobe seveda pri nas na Štajerskem po nemškem računu ne bi smelo biti, pa Nemci: »Temu treba se privaditi, s prva sicer težko gre!»

V vinarski odsek sta voljena dr. Jurtela in Hočev var. Kmetje! Poslužujte se brezobrestnih posojil in postave za oproščenje davkov od vinogradov, uničenih po trtni uši! Obračajte se do naših poslancev, tozadevno za pojasnila! Potrebne tiskovine imajo župani.

Goriški deželni zbor se spopolni s splošno kurijo, ki bo štela 3 slov. in 3 laške poslance.

Moravski deželni zbor je sklenil uvesti volilno dolžnost. Zadnje dni pretijo Nemci tamkaj z obstrukcijo, ker trdijo, da nezdobijo primeroma toliko podpor, kakor jim baje gre. No, naši slovenski poslanci v Gradcu bi morali potem neprenehoma obstruirati, tolika krivica se nam godi.

V **Trstu** [so sklenili laški poslanci proti volji in kljub najodločnejšemu ugovoru Slovencev spremembo volilnega reda, pa sklenili so tako krivičnega, da ga vlada ne bo predložila cesarju v potrjenje,

Ogrsko. Madžari hočejo na vse mogoče načine uničiti Slovake, Rusine, Vlahe in Srbe na Ogrskem. Časopise zatirajo in zapirajo urednike, sklepajo krivične šolske postave in država ugrabi za narodne namene zbran denar nemadžarskih narodov, toda vse je za-

stonj: zadnje desetletje so Madžari pridobili 261 občin, toda istočasno zgubili 456 občin, torej *nazadovali* za 195 občin. Tudi Madžari bodo morali spoznati bridko resnico, da drugi narodi nočejo zavreči svojega materinskega jezika, kakor so to morali spoznati pri nas Nemci.

Bulgarsko. Poročali smo v eni prejšnjih števil, da je velik del Bulgarov hudo razburjen zaradi nasilnega postopanja vlade. Sedaj je ministerski predsednik Petkov že zavratno umorjen. Zarotniki so določili enega izmed sebe, ki je vstrelil trikrat na Petkova in ga smrtno zadel. Morilec je rekel, da je hotel Bulgarijo oprostiti takega nasilnega predsednika. Ustreljeni predsednik je imel samo desno roko, levico je zgubil pri bojih za osvoboditev Bulgarije leta 1877 in 1878.

Rusija in Japonska sta odvzeli iz Mandžurije vse vojaštvo razven kar ga potrebuje za straženje železnic proti mandžurskim roparjem.

Gospodarske stvari.

Pozeba in rez.

Namen rezi trsa je število oces omejiti tako, da se nastavljeno grozdje lahko dobro razvije, dobro zori, da se preobilica mladja preveč ne ovira medsebojno, da se trsu ne izmolze odveč moči in pa da se podeli oziroma ohrani trsu primerna oblika, ki se skuša z vednim pomlajevanjem ohraniti. Omejitev števila oces je letos pa že mraz poskrbel. Dočim je les še popolnoma zdrav, so očesa zlasti v nižjih legah večinoma, deloma popolnoma pozebla. Komaj se je trs popravil od pozebe, ki mu je pred nekaj leti hudo prizadajala, že Vam spet nova škoda. To pogosto ponavljanje pozebe krči v nekaterih legah zelo dohodek od vinogradov, kajti najmanj je izguba za eno leto velika, čestokrat, kjer so vsa očesa pozebla, tako da mora trs iz starega lesa poganjati, bode pridelek celo skozi dve leti pičel. Če se torej take poškodbe tako pogosto vsaki 4—5 let ponavljajo, potem je seveda poprečen dohodek od vinograda nezadosten. Ta okoliščina nas sil, za prihodnost uporabljati sredstva, ki bi take poškodbe kar mogoče omejila. Treba se bode tudi na Štajerskem bolj spoprijazniti z zagrijanjem trsa v jeseni. Že s 100 l vina, ki se z tem otme, je strošek tega dela obilo poplačan. Poprečni dohodki se bodo zelo zvišali.

Komu pa ni za to, da bi cel trs zagrinjal, (dasi-ravno je to tudi pri visokih odgojah lahko izvršljivo), naj bi sedaj, kakor vsako leto, pri rezi pazil na to, da ohrani vsaj en čepek tik pri tleh, čigar rozgo je lahko osipati. Isti, ki so lansko leto za to skrbeli, imajo letos to korist, da jim bode rozga tega čepeka dala letos vina, za prihodnje leto pa krepko rodovito rožje, med tem ko bi jim menda sicer moral trs iz starega lesa poganjati ter letos in tudi prihodnje leto nerodoviti ostati.

Slučaj, da so vsa očesa pozebla, je k sreči bolj redek in bolj na nizke lege omejen. Večinoma je le en del oces poškodovan, to pa jako nepravilno. Deloma so spodnja očesa najbolj poškodovana, deloma srednja. Pri letošnji rezi pa ne pride kakor v navadnih letih število oces v obče v poštev, temveč število zdravih oces. Vsak vinogradnik se naj toraj prepriča prej ko začne kak oddelek v svojem vinogradu rezati, kaj mu je pozeba napravila. Nareže si naj od raznih trsov po dotičnem oddelku rožja pa prereže njih očesa in pogleda, koliko na priliko in na katerem delu rozge je največ črnih. Po tem naj se ravna. Tam, kjer se bolj višja očesa pozebla nego nižja, naj reže le rezničke, pa naj radi večje sigurnosti njih število pomnoži. Če mi je na doljnem delu rozge n. pr. pol oces pozeblo, gornja pa vsa, narezal bom na trsu dvakrat toliko reznikov, kakor običajno in tako si nekako osiguram, da dobim toliko mladik in grozdja, kakor običajno. Kar

mi pregosto raste, lahko pozneje oplevem, kar mi suho ostane, lahko pozneje odrežem. Spodnja očesa so se najbolj ohranila posebno tam, kjer je bil ob času najhujšega mrāza visok sneg. V mnogih slučajih so pa ravno višja očesa in pa na višjih rozgah ostala, mej tem ko so nižja pozebla. V tem slučaju se letos tudi ni držati navadnih načel ter se trgovratno držati navadnih pravil. Ni ga pravila brez izjeme. Oblika se bode morala že v poznejih letih popraviti, sedaj nam gre največ za to, da za letos in tudi prihodnje leto rešimo, kar je še za oteži. Tudi tam, kjer običajno narezujem le reznike, bodem letos primerno dolge locne rezal in sicer čim višje so očesa posebla tim daljše. Kjer je mnogo očes poseblo, tam bi se radi sigurnosti tudi celo po dva locna narezala. Locne je pa pametneje narezavati nego prav dolge reznike, kajti če locen primerno vpognen, spravim grozdje bližje zemeljske toplote in pa ne potegnem trsa tako zelo kvišku.

Pri oplevanju po leti treba tudi pač varovati mladike, ki bodo dale reznike, namenjene poznejemu pomlajevanju, tako, da se bode letos nekoliko pokvarjena oblika trsa v prihodnjem času še lahko popravila.

Pozeba je letos pri raznem položaju zemljišča in pri različnih vrstah jako različno škodo povzročila. Upati je sicer, da je poprečna škoda mnogo manjša kakor se sedaj misli. Opreznost je pa le zelo umestna. Celo na enem trsu so očesa različniš rozg različno pozebla. Zategadel je svetovati, da se ne napravi le po par rozgah od nekaj trsov pravilo za rez celega vinograda, temveč da se preiščejo očesa večih trsov na posameznih manjših oddelkih vinograda ter da se na vsakem oddelku po tem ravna.

Upoštevati je tudi, da čim so glavna očesa pozebla, je le mogoče, da so stranska ostala, ki znajo dobro pognati in tudi roditi. Če je le srce glavnega očesa zeleno, bode isto gnalo. Ena črna pičica na vrhu mladike glavnega očesa torej ni še merodajna. Kjer so tla v očesih črna, tam seve ni nič upanja.

Posebno opozoriti je pa trsničarje, ki cepiče nabirajo, da zelo vpoštevajo letošnje pozebo. Čim je 30% očes njih cepičev mrtvih, imeli bodo že 80% sigurno neuspešnega dela. Nabavljajo si naj le cepiče višjih leg, koder je pozeba manj škodovala, preiščejo naj pa mnogo rozg, da zadobe prepričanje o poprečni dobroti ali pa naj nabavljajo rajši cepiče iz južnih krajev.

Z količkej previdnosti je pa upati, da se bo letošnja škoda pozeba zelo omejila.

I. Bele.

Nova volilna postava.

(Dalje.)

III. Razpis volitev in priprave za volitve.

Volilci volilnega okraja tvorijo eno volilno skupino.

Voli se vsej državi na en dan, ne kakor do sedaj ko so državnozbornske volitve iz raznih skupin trpele po več tednov, in sicer določi minister notranjih zadev dan volitve.

Volilci se obvestijo o času volitve po deželni uradni listih in pa po razglasih, ki se morajo nakiti v vseh občinah in voliščih v državi. Če se pa razpišejo le kake nadomestne volitve, ako je n. pr. kak poslanec umrl ali svoj mandat odložil, tedaj se volitev razglasi razglasi v deželnam uradnem listu in v občinah dotičnega volilnega okraja.

Imenik volilcev.

Volice vsake posamezne občine mora župan vpisati v volilne imenike. Ti imeniki morajo obsegati v abecednem redu vse volilce, njihov posel in pa stano-

vanje. Vsak župan mora napraviti volilni imenik vsaj v dveh izvodih in sicer mora po končani volitvi en izvod ostati pri županu, da ga sme vsak čas vsakdo vpogledati, pri čemur se seveda smejo delati beleške ali izpisi.

To je jako važna določba nove postave, ker s tem posamezne politične stranke vedno lahko poizvedo, koliko privrženecv imajo v posameznih občinah.

Ko so volilni imeniki sestavljeni, mora vsak župan oba izvoda vposlati pristojnemu okrajnemu glavarstvu, magistrat glavnega mesta pa deželni vladi.

Ako okrajno glavarstvo oziroma deželua vlada opazi kake nepravilnosti v volilnih imenikih, mora jih uradoma popraviti. Od predloženih dveh izvodov se vrne en izvod županu, ki ga mora skozi štirinajst dni razpoložiti v občinski pisarni, in sicer sme ta imenik vsak dan ob d o l o č e n e m č a s u vpogledati vsakdo in si seveda pri tem tudi napraviti kake beleške. Da je volilni imenik razgrnjen, se mora razglasiti v vseh katastralnih občinah s pripomnjo, da se smejo kake pritožbe zoper imenik vložiti tekom 14 dni z dnevom razglasitve počenši.

Pritožbe zoper volni imenik.

Pritožbe ali reklamacije zoper volilni imenik so lahko dvojne vrste, da namreč kdo ni vpisan v volilni imenik, čeprav je upravičen voliti, ali pa je vpisan kak neupravičenec. V prvem in drugem slučaju sme vsak volilni upravičenec dotične volilne skupine zahtevati p i s m e n o ali u s t n o pri županu, da skrbi, da se imenik popravi.

Pritožbe mora župan tekom treh dni predložiti pristojnemu okrajnemu glavarstvu oziroma v deželnih glavnih mestih deželni vladi.

Za vsak slučaj (vsako osebo) je treba vložiti posebno reklamacijo. Če se kdo pritoži, da ni vpisan v volilni imenik, mora doprinesti dokaze, da je spolnil 24 leto in da je avstrijski državlján ter da biva nad eno leto v občini, kjer hoče voliti, kar se doseže z rojstnim, domovinskim listom in potrdilom županstva ali gospodarja o bivanju itd. Vsa dokazila v reklamacijskem postopanju kakor rojstni in domovinski list, spričevala gospodarjev itd. so kolka prosta. Če kdo ne donese zgoraj imenovanih dokazil, se mora njegova prošnja kratkomalo zavrniti.

Kadar se reklamira, da je kak neupravičenec prišel v volilni imenik, naj se kolikor more dokaže, da dotičnik nima pravice n. pr. s tem, da se pove, da je bil pred letom obsojen radi goljufije, da je pod varstvom, da ni avstrijski državlján, da šele nekaj mesecev stanuje v volilni občini, da je znan berač itd.

Reklamacija za v p i s v volilni imenik se n. pr. glasi:

Ž u p a n s t v u

v S p u h l j i h.

Jaz Miha Brenčič, sem star 26 let rojen v Rogoznici ter tudi tjekaj pristojen Oboje se razvidi iz priloženega krstnega in A B/. domovinskega lista. Tudi sem že poldrugo leto stalno v Spuhlji kot posestnik, kar do C /. kazuje posestna pola.

Ker imam torej pravico za volitev, prosim, da se me vpiše v volilni imenik in v ta namen moja pritožba predloži e. kr. okrajnemu glavarstvu v Ptuj.

V Spuhljih dne 10. sušca 1907.

Miha Brenčič l. r.

Razne vesti.

V Gradcu delajo velike priprave za jesenski veliki sejm. Iz celega Štajerskega bodo vabili odjemalce z raznimi ugodnostmi. Tedaj bo za Gradčane dober spet naš slov. denar, a skozi celo leto kričijo nemški časopisi, da plačujejo nemški trgovci in obrtniki največ davka. Vprašamo svoje bralce, kdo plača davek, ali tisti, ki blago kupi in ga porabi ali pa tisti, ki od izdelkov prav dobro živi ter si kopiči povrh bogatstvo. Naši slovenski trgovci pa so mlačni, mrtvi, nimajo nikake podjetnosti in nič ni slišati, da bi poskušali kak veliki sejm v Ljubljani.

Nemec sme vse, Slovenec nič. Dunajski Slovenci so priredili pred kratkem zabavo z godbo in petjem. Najeli so lepo dvorano, da bi bili čisto mirni sami za se, a glej, to ni bilo prav dunajskim nemškim visokošolcem in pouličnim pretepačem. Najzanimivejši, s pi-jačo podkupljeni ljudje in nemški visokošolci so se združili in grdo napadali, nadlegovali in celo opljuvali nekaj Slovencev in Slovanov. Konečno je policija veder te capine razgnala. Torej nemška nestrpnost je tako velika, da se Slovenci v njihovih krajih niti mirno shajati ne smejo. In Nemci pri nas? Imajo povsod svoja nepotrebna društva, izzivajo Slovence kakor bi bili gospodarji na naši zemlji in mi vse to trpimo. Mirno gledimo in se pustimo zaničevati in zasramovati. To ne sme biti. Nemci vsi brez izjeme so pri nas na naši slovenski zemlji privandrani gostje, ki se živijo od nas, zato jih moramo naučiti, da se bodo obnašali kakor gostje.

Naslovi na pismih in pošiljkatvah sploh. Dosti Slovencev še ima vedno grdo navado, da pišejo nemške naslove. To je popolnoma nepotrebno in nedostojno. Naslov mora biti *natančen*, to je edina potreba. Videli smo veliko slovenskih pisem iz Amerike, od mornarjev iz Španskega, Francoskega, Laškega in Turškega, vse so imela samo slovenske naslove, pa so šle brez zadržka naprej. Naš slovenski jezik kako vsak jezik izobraženega naroda ima do tega pravico. Nekaj pa pogrešamo, kaj imajo že drugod. Zaradi večje varnosti ne pozabimo vzadaj ali ob strani nikdar napisati svojega natančnega naslova.

Ornig razpisuje 10 kron nagrade tistemu cestarju, ki bi naznanil poškodovalec dreves, in preti, da bo moral plačati vsak 20 kron, kdo kako drevo poškoduje. Vprašamo našega načelnika Orniga koliko pa je dobil okraj odškodnine od tistih 178 dreves, ki so jih vsled njegove vnemarnosti oglodali zajci. Bo morbiti Ornig plačal za vsako drevo iz svojega 20 kron? Dolžnost njegova bi bila.

Za nemški narodni dom v Trstu so prispevala tudi mesta Celje in Maribor. Ali nimajo dovolj stradal-jočih beračev in revežev, da podpirajo nepotrebne podjetja? Tudi mesto Dunaj je dalo 1000 kron, čeravno se

dan na dan sliši, da si konča kdo tam zaradi bede in pomanjkanja svoje življenje. Je to pošteno in pametno gospodarstvo z občinskim denarjem? Celo reven kraj Železna Kaplja na Koroškem je iz občinskega prispeval za to stavbo. Tako razmetujejo nemška mesta denar, nazadnje pa zahtevajo pomoč od dežele kakor na primer mesto Gradec.

Mladini so prepovedali kaditi na Danskem. Danski državni zbor sklepa o postavi, katera prepoveduje kajenje pred končanim 16 letom. Ljudje, ki bi prodajali ali podarili otrokom tobak, bodo morali plačevati visoke denarne kazni. Danska ima najnaprednejše in najbolj izobraženo kmetско prebivalstvo. Tudi s to postavo bo pokazala, da zna čuvati zdravje in blagostanje svojih državljanov. Kdaj bomo imeli tako potrebno postavbo pri nas?!

Letošnje velike vojaške vaje se vršijo ob cesarjevi navzočnosti med Ljubljano, Gorico, Beljakom in Celovcem. Vdeleži še jih približno 86 bataljonov 15—18 eskadronov, 38 baterij topničarjev, 8 oddelkov z brzostrelnimi puškami in 4 kompanije pijonirjev, skupaj okrog 60.000 mož, ne vračunano moštva, ki ostane kot posadke v utrjenih krajih. Vaje bodo z ozirom na zelo gorate kraje zelo težavne in vršile se bodo tako, kakor da je vdrl sovražnik na Koroško proti Celovcu, torej čisto tako, kakor če bi v resni vojski prišli laška armada na avstrijske tla. K vajam ne bodo najbrž pripuščeni vojaški izvedenci drugih držav.

Našim c. kr. poštam zadnjikrat v opomin. Še vedno nam prihajajo tožbe, da se naš list naročnikom redno ne dostavlja. Največ je krivo tem sovraštvo proti odločnemu, narodnemu listu, kriva pa je včasih tudi malomarnost. Niti enega niti drugega ne bomo več pripustili, vse bomo naznanjali na najvišja mesta. Če ne bo napravilo reda ravnateljstvo, šli bomo na ministrstvo. Tudi se nam pritužujejo naročniki, da ne dobivajo na poštah niti na odločno zahtevo dvojezičnih tiskovin. Zahtevamo da se uredi tozadevno stvar tako da bodo imeli poštni uradi samo dvojezične tiskovine v zalogi na vsej slovenski zemlji. Le če bo kdo zahteval *samonemške* naj se mu jih naroči. To je edino pametno in pravično. Tako je pri vseh drugih narodih, samo pri nas Slovenceh imamo take nesramne uradnike, da kratijo večkrat ljudske pravice. Prosimo vse zavedne Slovence, naj nam takoj naznanijo vsak slučaj. Red in pravica mora biti tudi na e. kr. poštah na Slovenskem.

Židovska imena. Židje imajo večinoma čudna nemška imena, kakor Schwarzkopf, Weissenblum itd. Cesar Jožef II. je hotel vse ponemčiti v svojem cesarstvu (1780—1790). Zapovedal je, da se naj v vseh šolah uči samo po nemško. Tudi v židovskih šolah se je moralo poučevati od l. 1781 samo po nemško. L. 1787 pa je prepovedal cesar vsa židovska imena. Zapovedal je, da si morajo izbrati židje nova nemška družinska in osebna imena, ki si jih potem niso smeli več spreminjati. Kdor si je spremenil nemško ime in se pisal zopet po židovsko, se je ostro kaznoval in je moral zapustiti cesarstvo. Onim židom, ki so se branili novih nemških imen, se je izročila zapoved v ostrem pismu. Tako so dobili avstrijski židje svoja nova imena.

Južnoštajerska hranilnica V CELJU

naznanja, da je znižala obrestno mejo od 1. prosinca 1905 pri
===== zemljiških posojilih od pet na =====

štiri in tričetrť odstotke

Za občinska in korporacijska posojila v okrajih Gornjigrad,
Sevnica, Šoštanj, Šmarje in Vransko pa od pet na

štiri in pol odstotke.

Obrestna mera za hranilne vloge ostane kot dosedaj 4%.

12

Za spomladno gnojenje
kakor žitne in okopavne pridelke, trav-
nike in pašnike, deteljišča, vinograde in
sadno drevje ter zelenjadi je

Tomaževa žlindra

Zvezdna znamka

dokazano
najboljše
umetno gno-
jilo, ki vse-
buje fosfo-
rovo kislino

Zajamčeno čisto Tomaževo žlindro z
varstveno znamko in plombo oprem-
ljeno oddajajo Tovarne za Tomasov
fosfat zadr. z omej. por. v Berlinu W.

Prodaja na vagone in malo
Trgovina z železnino

„MERKUR“

Peter Majdič, Celje.

Za radgonski in ljutomerski okraj:
J. ŠKERLEC, Zg. Radgona.

Učenca poštenega ve-
denja sprejme v
trgovino z mešanim blagom Josip
Farkaš pri sv. Jurju ob Ščavnici.

Vsemu
slovenjebistriškemu okraju
priporoča v nakup razno blago, ki se pri
kmetijstvu rabi trgovina

ALOJZIJ PINTER

v Slov. Bistrici pri farni cerkvi.

Nudi za spomladnji čas: vsakovrstna se-
mena, štajersko deteljino in travno
seme, oves, koruzo in drugo zrnje.

Ima galico (vitrijol), liče (rafijo), žveplo,
trake iz gumija, motike, lopate, škarje,
brizgalnice, sploh vse, kar se rabi v vi-
nogradu.

Razpolaga z najboljšimi kosami, srpi,
kameni, amerik. vilami, grab-
ljami, kosiši, „Tomaževa žlindra“ in vse
drugo potrebno za travnike.

Na veliko izbiri je razna železnina,
dolgo železo, šine
za kolesa, osi, obroče: ploščevina, verige,
žage za vodno moč, okove za nove stavbe itd.

Dobiva se vsakovrstno olje, sveže bučno,
laško in drugo; znano najboljša
moka iz P. Majdičevega mlina, žganje „Bar-
telno“ klajno apno za živino in še vse
več družega vam prodaja po nizki ceni trgovina

ALOJZIJ PINTER v Slov. Bistrici.

Pridite sami, pogledajte, izberite, vam ne
===== bode žal! =====

Postavno zavarovano.

Edino pristni balzam
iz lekarne „Angelja variha“

A. THIERRY
v Pregradi pri Rogški
Slatini.

V sako ponarejanje kaznivo

Edino pristen je

THIERRYJEV BALZAM

z zeleno varstveno znamko z
nuno. 12 majhnih ali 6 dvoj-
natih steklenic ali velika spe-
cialna steklenica s patentnim za-
klopom K 5—

Thierryjevo centifolijsko
mazilo

za vse, še tako stare rane, vnetja,
poškodbe itd. 2 lončka K 3-60.
Pošilja se samo po povzetju ali
denar naprej.

Te dve domači zdravili ste kot
najboljši splošno znani in sta
roslavni.

Naslavlja naj se na

lekarnarja A. Thierry v Pregradi
pri Rogški Slatini.

Zaloga po skoro vseh lekarnah.
Knjižice s tisoči izvrtnih za-
hvalnih pisem zastoj in pošti-
nine prosto.

Priporočajte,
naročajte

in širite

za pravice slovenskega
jezika se boreči

„Novi Slov. Štajerc“!